

Et år efter Nord Stream-bombningen: Hvem, eller hvad, er krigens mål?

26. september 2023 (EIRNS) – For et år siden ødelagde en række eksplosioner Nord Stream-rørledningen, der leverede russisk gas til Tyskland, og en af de to linjer i Nord Stream 2. Denne terrorhandling uden sidestykke mod civil energiinfrastruktur var med til at indlede en enormt bekostelig vinter for Tyskland og Europa mere generelt; energipriserne steg med enorme beløb i adskillige måneder. Energiintensive industrier er flygtet fra Tyskland og har primært flyttet produktionen til Kina og USA. Med samlede omkostninger på over 100 milliarder euro kunne man forvente, at Tyskland ville handle hurtigt for at finde de skyldige, men sandheden er det stik modsatte.

I en ny artikel, der blev offentliggjort på årsdagen for bombningerne, siger journalisten Seymour Hersh, at det endelige mål for ødelæggelsen af Nord Stream ikke var Rusland, men i virkeligheden Tyskland og Europa. “Biden-administrationen sprængte rørledningerne i luften, men handlingen havde ikke meget at gøre med at vinde eller stoppe krigen i Ukraine,” konkluderer Hersh. “Det skyldtes frygten i Det Hvide Hus for, at Tyskland ville vakle og tænde for strømmen af russisk gas... Og dermed fulgte den ultimative frygt: at USA ville miste sin mangeårige forrang i Vesteuropa.”

Her er Seymour Hershs oprindelige artikel: <https://seymourhersh.substack.com/p/how-america-took-out-the-nord-stream>

Her er Schiller Instituttets dækning af et interview med Hersh, den 14. februar 2023: <https://->

schillerinstitut.dk/si/2023/02/seymour-hersh-interviewet-af-berliner-zeitung/

Da USA's præsident Joe Biden den 7. februar 2022 truede Rusland med, at "hvis Rusland invaderer ... vil der ikke længere være en Nord Stream 2. Vi vil sætte en stopper for det," udtalte han på en pressekonference med Olaf Scholz, Tysklands forbundskansler, som forklarede, at han var på linje med USA: "Vi handler sammen. Vi er absolut forenede." Senere samme måned lancerede iværksatte Putin en militær operation i Ukraine. Men rørledningerne blev ikke ødelagt før flere måneder senere. Hvorfor ikke? Var der en frygt for, at der ville ske en tilnærmelse, at verden ville rejse sig og kræve fred og en anerkendelse af de russiske sikkerhedsproblemer? Ved at ødelægge rørledningen blev en vej til et omfattende potentielt samarbejde mellem Tyskland og Rusland afskåret.

Denne årssdag kommer, mens FN er ved at afslutte sin generaldebat for 2023, hvor et voksende kor af nationer insisterer på, at et nyt paradigme bliver nødt til at vinde indpas i verden. "De dage, hvor nogle få nationer satte dagsordenen og forventede, at andre rettede ind, er forbi," sagde repræsentanten for verdens mest folkerige nation, Indien. "I vores drøftelser går vi ofte ind for at fremme en regelbaseret orden. Fra tid til anden påberåber vi os også respekt for FN's charter. Men trods al den snak er det stadig nogle få nationer, der former dagsordenen og forsøger at definere normerne. Det kan ikke fortsætte i det uendelige. Og det vil heller ikke stå uimodsagt... Når virkeligheden afviger fra retorikken, må vi have modet til at sige det." Premierministeren fra nabolandet Pakistan advarede om, at på trods af verdens behov for udvikling, "er spændingerne mellem de globale magter fortsat med at blive optrappet. Vi ser fremkomsten af nye og gamle militære og politiske blokke. Geopolitik er ved at genopstå, når geoøkonomi burde have forrang i verden."

I mellemtiden [i Canada blev en SS-frivillig hyldet i Underhuset] har dette bragt ny opmærksomhed til vicepremierminister Chrystia Freeland, som holdt et OUN-B-symbol ved et møde, og hvis bedstefar, som introducerede hende til den ukrainske spejderorganisation Plast, skrev for en nazistisk avis. Polen, som led voldsomt under folk som den gæst, der på så grotesk vis blev hædret af dette Commonwealth-rige, fordømte parodien: "Dette er en person, som deltog i en organisation, der havde polakker som mål, og som begik masse mord på polakker, ikke kun militært personale, men også civile," sagde Polens ambassadør i Canada. Mens soldaten "ikke burde have vist sig på noget offentligt sted" til at begynde med, bør han helt sikkert "retsforfølges for det, hans enhed gjorde" under Anden Verdenskrig...

I FN sagde Hviderusland, at det ukrainske folk "er blevet en brik i Vestens store spil om at bevare sit eget globale overherredømme." Men efterhånden som disse brikker bliver taget til fange – mens de påfører russerne minimale tab – truer en større trussel: optrapning af angreb på russisk territorium med våben, der er leveret, vedligeholdt og måske endda opereret af NATO-lande. Målet er at presse Rusland til det yderste, at øge presset, indtil man bliver tvunget til en modreaktion, som vil true verden i et spil termonuklear "kylling". Den forværrede sikkerhedssituation omkring Nagorno-Karabakh er en anden flanke mod regional stabilitet og en af seks muligheder for at "udvide Rusland", som blev beskrevet i en RAND-rapport fra 2019 med samme navn.

I denne sammenhæng bliver opfordringen fra kloge vestlige militæksperter om at "afslutte krigen med en forhandlet fred" endnu mere presserende. <https://schillerinstitute.com/blog/2023/09/26/schiller-institute-press-release-nato-escalates-for-world-war-military-and-foreign-affairs-experts-release-proposal-ending-the-war-with-a-negotiated-peace/>

Verden har ikke bare brug for at finde en modus vivendi med styret sameksistens, men et system, hvor begge parter er dedikerede til optaget af næstens, den andens, fordel. Den indiske udenrigsminister S. Jaishankar udtrykte en sådan ændring i Indiens tiltænkte rolle på den internationale scene: "Fra at være alliancefri har vi nu udviklet os til at være Vishwa Mitra [en ven af verden]."